

ת"פ 37591/07/13 - מדינת ישראל נגד אמגלי אבו כף (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

03 מרץ 2014

ת"פ 37591-07-13 מדינת ישראל נ' א. כ. (עציר) ת"פ
48726-07-13 מדינת ישראל נ' א. כ. (עציר)

בפני כב' השופט ג'ורג אמוראי
המאשימה

מדינת ישראל
עו"ד רונן שימן

נגד

אמגלי אבו כף (עציר) - בעצמו
עו"ד אבו עאבד סבאח

הנאשם

גזר דין

**הנאשם הורשע עפ"י הודאתו במסגרת הסדר טיעון
בשני כתבי האישום המצורפים כדלקמן:**

**בת.פ 37591-07-13 מתוקן- הורשע בביצוע שתי
עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות ובעבירה של
איומים בכך שבתאריך 13/07/13 בביתם של הנאשם
והמתלוננת תקף הנאשם את אשתו, גרם לה לחבלות
ואיים לפגוע בגופה תוך שהוא נוטל סכין ומצמידה
לגרונה.**

בת.פ 13-01-48726 הורשע בביצוע שתי עבירות של תקיפה סתם בכך שבתאריך 9/05/13 תקף את אשתו באופן שאחז בשערות ראשה, משך אותה, הכה אותה בפניה ולאחר מכן סטר לה.

הסדר הטיעון כלל צירוף התיקים הודיית הנאשם והרשעתו. לעניין העונש סוכם כי המאשימה תגביל את טיעוניה ל-12 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי והתחייבות ואילו ההגנה תבקש להסתפק בעונש של 7 חודשי מאסר.

לחובת הנאשם 1 רישום פלילי ישן לרבות בתחום האלימות.

הנאשם במעצר מיום 13/07/13.

בטרם הטיעונים לעונש נשמעה עדותה של המתלוננת ביחס לאירועים, טיב היחסים בינה לבין הנאשם וכן הביעה את עמדתה לכך שהנאשם ישוחרר.

שירות המבחן המליץ להשית על הנאשם עונש הרתעתי ומוחשי של מאסר בפועל לצד מאסר מותנה. בתסקיר פירוט אודות נסיבותיו האישיות, מצבו המשפחתי, הרקע לביצוע העבירות, מערכת היחסים בין בני הזוג, הנזקקות הטיפולית והסיכוי להישנות התנהגות אלימה.

במסגרת הטיעונים לעונש, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל ברף העליון של ההסדר וכן מאסר על תנאי והתחייבות וזאת תוך שהיא מפנה לחומרת העבירות, נסיבות ביצוען וכן לאמור בתסקיר ביחס למערכת היחסים בין בני הזוג ולדפוסיו האלימים של הנאשם. מנגד, ב"כ הנאשם עתר להשית על הנאשם מאסר ברף התחתון של ההסדר וזאת תוך שהוא מפנה להודאת הנאשם, נסיבותיו האישיות, משך שהותו במעצר ועמדת המתלוננת.

דין

באשר למתחם הענישה ההולם אפנה לערכים המוגנים, מדיניות הענישה ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. עסקינן בפגיעה בגוף וכן בביטחונה של המתלוננת ובערך של שלמות התא המשפחתי. הפגיעה נמצאת ברף הגבוה על רקע המכלול- נסיבות התקיפה, החבלות שנגרמו ותוכן האיום באמצעות סכין. הרקע לביצוע העבירות, כטענת הנאשם, הינו סכסוך בנוגע לגידול הילדים. הנאשם תקף את המתלוננת בשני אירועים נפרדים וניכר כי המדובר במערכת יחסים אלימה ונמשכת של הנאשם כלפי המתלוננת. חומרה יתרה בית המשפט מוצא בפוטנציאל המסוכנות הטמון בביצוע עבירת האיומים תוך שימוש בסכין בנסיבות כתב האישום. קיים צורך ממשי בהרתעת הנאשם על רקע האמור בתסקיר, החשש להישנות התנהגות אלימה ודפוסי אישיותו. מדיניות הענישה בעבירות האלימות במשפחה, מחמירה, ובמרבית המקרים, מתבטאת בהטלת עונשי מאסר בפועל בשים לב להשלכותיהן הנרחבות. המדובר בעבירות נפוצות במחוזותינו ומתפקידו של בית המשפט להגן על הקורבנות ולמגר ככל הניתן את התופעה, בין היתר באמצעות ענישה אשר יש בה בכדי להרתיע את מבצעה וכן עבריינים פוטנציאליים. עבירות אלימות אלו מבוצעות תוך ניצול חולשתן של המתלוננות, פגיעה בגופן ובביטחונם וקיים קושי בחשיפתן, ומכאן החשיבות במתן משקל הבכורה לשיקולי גמול והרתעה.

על רקע הנסיבות הקשורות במעשה, עוצמתו, הרקע לביצועו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנני קובע כי מתחם העונש ההולם הינו כדלקמן:

א. בת.פ. 37591-07-13 מתחם שנע בין 5 חודשי מאסר לבין 15 חודשי מאסר בפועל.

ב. בת.פ 48726-07-13 - מתחם שנע בין 3 חודשי מאסר לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

באשר לעונש המתאים לנאשם אפנה לנסיבותיו האישיות, מצבו המשפחתי, משך תקופת שהותו במעצר, עמדת המתלוננת, הודאת הנאשם והחיסכון בצורך בהעדת המתלוננת. הנאשם יליד 1969, נשוי לשתי נשים, אב ל-10 ילדים מאשתו הראשונה ואב ל-3 ילדים מאשתו השנייה (המתלוננת). בני הזוג נישאו לפני כ-4 שנים, המתלוננת הביעה רצונה בהמשך הקשר ובשחרורו של הנאשם ממעצר וכן פירטה את הקשיים הכלכליים בעקבות מעצרו.

על הנאשם ואחרים להפנים, כי כל התנהגות אלימה, מכל סוג שהוא, בין על רקע כזה או אחר, תוביל לנקיטת ענישה מרתיעה וממשית.

אשר על כן ובהתחשב בנסיבות שפורטו לעיל, העושה והמעשה, עקרון "ההלימה" המנחה, תסקיר שירות המבחן ומדיניות הענישה, דן הנאשם כדלקמן:

9 חודשים מאסר בפועל מיום מעצרו - 13/07/13.

6 חודשים מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת אלימות או איומים, במשפחה.

5 חודשים מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה של החזקת סכין.

הנאשם יחתום על התחייבות על סך 10,000 ₪, להימנע במשך 36 חודשים, מלעבור כל עבירת אלימות או איומים, במשפחה. ההתחייבות תחתם תוך 7 ימים, שאם לא כן, יאסר הנאשם למשך 90 יום במצטר לכל תקופת מאסר אותה הוא מרצה.

מורה על השמדת המוצגים.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום א' אדר ב תשע"ד, 03/03/2014 במעמד הנוכחים.

